

Der har, som det er de fleste ærede Medlemmer bekendt, i de sidste Aar udviklet sig et Forhold, der synes at ville tage noget mere Lighed end, uanselig med en Forretning, som man i gamle Dage kaldte Sørovert, forsaavidt den blev udøvet af Fremmede mod Landets Børn, og Fribytteri forsaavidt den blev udøvet af Landets Børn mod Fremmede. Dette Forhold er, som os bekendt, blevet meget generende for Fiskerne paa Vestkysten. Forsaavidt det udøves paa Landet, bestaar Mlemmen fornemmelig deraf, at den Fiskegaade, som vore Fiskere bruge, nemlig at sætte Vaffer paatvers ud fra Landet i nogle Miles Afstand, krydses af de fremmede Fiskere, som bruge de her i Lovforslaget omhandlede Slæbevaad, idet de drage disse Slæbevaad paalangs, endog undertiden en Fjerdingvej nær Kysten, og med et Antal af undertiden henimod 300 Skibe. Det vil deraf være indlysende, at vore Fiskeres Fiskeri derved, undertiden, bliver saa godt som umuligt, idet disse Slæbevaad borttage Redskaberne. Den anden Mlempe er, at disse fremmede Fiskere undertiden gaa i Land i betydeligt Antal og da forulempe Beboerne dels ved en noget brutal Dpørsel mod Personer, dels ved at uleilige, mishandle og undertiden ved at dræbe og bortføre Kreaturer. Det har saaledes enkelte Gange hændet, at der har været fremmede Fiskere i Land i Hundrevis, som have opført sig paa den omhandlede Maade. Der er i begge Henseender, saavidt jeg veed, indgivet Indberetning derom til Regjeringen. Efter hvad tidligere er ophjst, har Regjeringen henvendt sig til fremmede Regjeringer om at faae dette Forhold ordnet. Hvad Resultatet deraf er blevet, veed jeg ikke; men nærværende Lovforslag, der indeholder et Forbud imod overhovedet at benytte de der betegnede Slæbevaad i vore egne Farvande, anser jeg for en betydelig Forbedring i og for sig, og jeg betragter det ligeledes som Noget, som maaste ogsaa Fiskerne paa Vestkysten kunne sætte et ikke ringe Haab til, idet det derved bliver lettere for Kontrollen, der jo efter tidligere Anhydninger for Vestkysten af Sylland skal udføres af et Krigsskib, at forbyde de fremmede Fiskere en Fiskegaade, som er vore egne Fiskeres forbudt, men der er dog det til-

bage, at Beboerne ikke rigtig vide, hvor vidt deres udelukkende Ret strækker sig, og hvor de i paakommende Tilfælde skulle henvende sig, naar de forment, at denne Ret kræntes, og det er derfor, at jeg med den høitærede Indenrigsministers Tilladelse vil spørge ham for det Første: Hvor langt naaer det danske Søterritorium fra Land? For det Andet: Naar kan Krigsskibet ventes ved Vestkysten, og hvor skulle Fiskerne henvende sig om Beskyttelse, naar de lide Overlast paa Havet? For det Tredie: Ved hvilke Midler kunne Beboerne langs Kysten sikres imod de fremmede Fiskere, der gaa i Land, og til hvem skulle de i paakommende Tilfælde henvende sig om Bistand?

Formanden: Det internationale Spørgsmaal om Fiskernes Rettigheder ligger egentlig udenfor dette Lovforslag; men paa Grund af dette Spørgsmaals Forbindelse med Lovforslagets Indhold har jeg ikke villet forhindre, at det blev fremsat, og jeg skal heller ikke lægge Hindring i Veien for, at den høitærede Minister svarer derpaa, forsaavidt han finder Anledning dertil.

Indenrigsministeren: Og forsaavidt jeg er i Stand dertil. Det forekommer mig rigtignok, at disse Spørgsmaal ere saa vidt gaaende, at man i alt Fald ikke med Billighed kan forlange, at jeg skulde kunne svare derpaa. Hvad navnlig det første Spørgsmaal angaar, nemlig, om hvor langt det danske Søterritorium gaar, skal jeg bemærke, at der ikke gives nogen bestemt af alle Parter anerkjendt Grændse for Søterritoret. Saavidt jeg veed, regne vi det her for en Mil, men det er paa ingen mulig Maade anerkjendt fra de Landes Side, mellem hvem Spørgsmaalet maatte opstaa, navnlig regnes det ikke saaledes af England, og jeg tror heller ikke af Preussen. — Det forekom mig, at det andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem fremsatte, gik ud paa, hvor Fiskerne skulde henvende sig, naar der stete dem Overlast enten i Land eller paa deres Fiskeredskaber. Dertil kan jeg virkelig ikke svare Andet, end at de i saa Fald maatte henvende sig til den nærmeste Dyrighed. Forsaavidt der er stationeret et Krigsskib der-